

การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของครูผู้ดูแลเด็กเล็ก

The Using of Social Media for the Academic Tasks of Child Care Teachers

สายสุดา ปันตระกูล*
บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร**

* **คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

*Corresponding Author. Email: saisuda_pan@dusit.ac.th

Received: January 31, 2019 Revised: November 29, 2019 Accepted: December 2, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลเด็กเล็ก จำนวน 397 คน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก วิเคราะห์ข้อมูลค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือ ด้านการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.94$) และด้านทรัพยากรสารสนเทศในเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.76$)

คำสำคัญ: เครือข่ายสังคมออนไลน์ สังคมออนไลน์ด้านวิชาการ ผู้ดูแลเด็กเล็ก
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

Abstract

This research objective was to study the using of social media for the academics tasks of child care teachers in the early child center of Local Government. The sample group consisted of 397 child care teachers who working in the early Childhood Development Center. Moreover, there was a research tool as the questionnaires. Data analysis was statistically engaged in percentage, means, and standard deviation. The research findings were revealed as follows: The child care teachers had academic learning through social media at the averagely high level in terms of items, the purpose of social media was the highest ($\bar{X} = 4.01$), followed by the using of academic social media ($\bar{X} = 3.94$) and the academic information resources ($\bar{X} = 3.76$).

Keywords: Social Media, Social Media for the Academics Tasks, Child Care Teachers, the Early Child Center

บทนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้พัฒนาอย่างรวดเร็วและมีบทบาทสำคัญในสังคมยุคใหม่ รูปแบบการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นจากอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีทางด้านอินเทอร์เน็ตโทรคมนาคมและการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนแบบเดิมการเรียนรู้จะถูกจำกัดอยู่เพียงภายในห้องเรียน การทบทวนภายนอกห้องเรียนทำได้ยาก อีกทั้งเวลาในการศึกษาเรียนรู้มีจำกัดส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถติดต่อเชื่อมโยงข้อมูลจากผู้คนหลายสิบล้านคนทั่วโลกเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการไหลเวียนของสารสนเทศจำนวนมากในเวลาอันสั้น การศึกษาข้อมูลและการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทำได้เพียงปลายนิ้วสัมผัส (ชวันธร สัมฤทธิ์, 2554) โดยอาศัยเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) ก่อเกิดเป็นชุมชนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ขึ้น ข้อมูลข่าวสารความรู้ต่าง ๆ กลายเป็นกุญแจสำคัญสำหรับการจัดการเรียนการสอน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการศึกษาแบบออนไลน์ (Online Learning) หรือ อีเลิร์นนิง (e-Learning) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ที่มีการประยุกต์ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ผ่านระบบเครือข่าย

ออนไลน์ซึ่งแพร่ขยายในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อีเลิร์นนิ่งจึงได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ที่มีสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ จัดระบบการนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เป็นอย่างดี ผู้เรียนสามารถอ่านและเรียนรู้เนื้อหาสาระในเอกสาร ตำราได้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งสื่อการสอนที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ควรเป็นสื่อการสอนที่สามารถดึงดูดความสนใจช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและมีเนื้อหาที่เหมาะสมใกล้เคียงกับบุคลิกภาวะและความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด (หาญศึก เล็บครุฑ และ ปรัชญนันท์ นิลสุข, 2553)

เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารแบบสองทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแบ่งปันสื่อต่าง ๆ ทั้งบันเทิงและวิชาการ การพูดคุยตอบโต้กันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร อีกทั้งมีบทบาทกับชีวิตประจำวันของประชากรทุกกลุ่มวัย ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่ถูกพัฒนาให้รองรับความต้องการในการใช้งานอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ ประกอบกับอัตราการให้บริการในระดับที่ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการใช้งานสามารถจ่ายได้ เครือข่ายสังคมออนไลน์ได้ขยายฐานผู้ใช้งาน ตลอดจนมีความหมายที่กว้างขวางขึ้น มนุษย์สามารถติดต่อปฏิสัมพันธ์กันผ่านบนโลกออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ ตลอดจนแอปพลิเคชัน (Application) ต่าง ๆ ทั้งที่มีเป้าหมายในเชิงพาณิชย์ ไม่แสวงหากำไร และเผยแพร่ความรู้ (ปียวิวัฒน์ เกตุวงศา และศุทธิดา ชวนวัน, 2560)

การจัดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ข้อที่ 7 ด้านการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลผู้เรียน ข้อ 7.8 ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสารสนเทศเพื่อสร้างสื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ โดยเฉพาะสื่อมัลติมีเดียผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกเหนือจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่อยู่ในรูปของหนังสือ ตำรา โดยข้อ 7.10 ส่งเสริม สนับสนุน การผลิตและเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้มีการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเป็นการเฉพาะ โดยมีกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นหน่วยงานสนับสนุน (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งปัจจุบันในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศได้จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ไฟล์เสียง ไฟล์วิดีโอของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดาวน์โหลดไฟล์ต่าง ๆ ผ่านโปรแกรม iTunes และอุปกรณ์ดิจิทัลสมัยใหม่อย่าง PDAPhone Smart Phone หรืออุปกรณ์ iDevice ต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งผลการสำรวจเกี่ยวกับการเติบโตของสมาร์ตโฟนในเอเชียแปซิฟิกจะมีอัตราเฉลี่ย 12.5% ต่อปี ระหว่างปี 2553-2559 โดยมีสัดส่วนประมาณ 32% ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งหมดในภูมิภาค ส่วนยอดขายทั่วโลกคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ

653 ล้านเครื่อง โดยเอเชียแปซิฟิกมีสัดส่วน 30.7% ของยอดรวม (กรุงเทพฯธุรกิจออนไลน์, 2557) เนื่องจากอุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้การใช้งาน สื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาระ และความบันเทิง สามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลาที่ต้องการ บนอุปกรณ์ดิจิทัลพกพาและมีประสิทธิภาพผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตจัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการ (ระยะที่ 2) เป็นการประสานกับสถาบันอุดมศึกษาเครือข่าย 10 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาและมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาครู ผู้ดูแลเด็กให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและไอแพดในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นการจัดการศึกษานานพื้นฐานการเรียนรู้จากการทำงาน (Work Based Learning) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่เชื่อมโยงการปฏิบัติงานกับการเรียนรู้ทางทฤษฎีในชั้นเรียนตามหลักสูตรศึกษา ศาสตร์ ครูศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัยของสถาบันอุดมศึกษา สะท้อนการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กระบวนการเรียนรู้เกิดจากความรู้ในชั้นเรียนและประสบการณ์ในที่ทำงาน ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนางานจากความต้องการของหน่วยงาน ผ่านการผสมผสานการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ด้วยการวิเคราะห์ สะท้อนคิด และแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์จากการทำงาน โดยมีกระบวนการสำคัญ คือ การเรียนรู้เกิดจากการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้เกิดจากการมีส่วนร่วมการเรียนรู้เป็นศาสตร์ที่เรียนรู้และอธิบายได้ องค์ประกอบของการเรียนรู้จากการทำงาน คือ งาน กิจกรรม การเรียนรู้ บุคคล (ผู้เรียน อาจารย์ ครูพี่เลี้ยง หรือหัวหน้างาน) เทคโนโลยี และการประเมินผล ซึ่งมีประเด็นของการอภิปรายและสัมมนาในชั้นเรียนและโลกออนไลน์มาจากการปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต, มปป.)

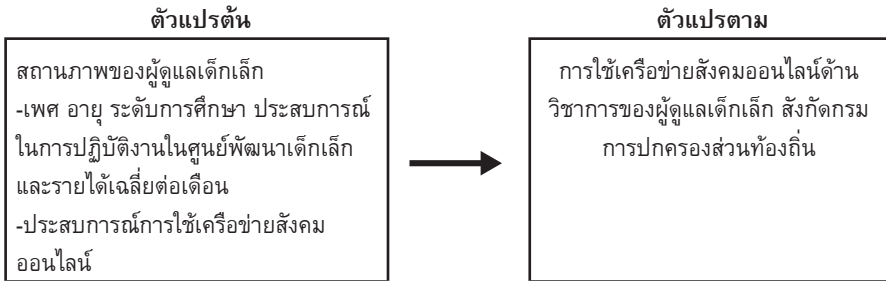
จากการศึกษางานวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยของประเทศไทย (บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร และณัฐฉิสังข์ทอง, 2555) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันที่ใช้โดยเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนในสังคมออนไลน์ต้องมีการปรับปรุงให้ทันสมัย

และเหมาะสมต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ปัญหาด้านการดาวน์โหลดโปรแกรมเนื้อหาที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังขาดหลักเกณฑ์วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ระบบ Wi-Fi/อินเทอร์เน็ตในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่เสถียร และมีเครือข่ายไม่ครอบคลุมพื้นที่ให้บริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบางศูนย์ฯ (บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร และณัฐวุฒิ สังข์ทอง, 2555) และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ดูแลเด็กมีประสบการณ์ในการใช้สื่อใหม่บ่อย และส่วนใหญ่ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นหลักมีได้นำมาใช้ด้านวิชาการ อันเนื่องจากอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งลักษณะและแอปพลิเคชันที่ใช้ ดังนั้นการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการสำหรับผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่ได้มีการศึกษาเชิงลึกในประเทศไทยอย่างจริงจัง จึงทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการสำหรับผู้ดูแลเด็ก เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็ก สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และได้มาซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ง่ายต่อการเข้าใจและการเข้าถึง ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่กลมกลืนกับวิถีการทำงานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ อันทำให้ผู้ดูแลเด็กสามารถศึกษาหาความรู้ด้านวิชาการได้ด้วยตนเอง และสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นเครื่องมือในการจัดหาสารสนเทศที่เหมาะสมต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ดูแลเด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ มีจำนวน 37,960 คน (โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต, มปป.)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ดูแลเด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ จำนวน 397 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2547) ตามภูมิภาค 6 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคใต้ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาค	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ภาคเหนือ	4,237	44
2. ภาคกลาง	6,431	67
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	17,825	186
4. ภาคตะวันออก	2,365	25
5. ภาคตะวันตก	1,675	18
6. ภาคใต้	5,427	57
รวม	37,960	397

การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ คณะผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก กำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถามและสร้างข้อคำถามจากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษามาให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองท้องถิ่น คณะผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้น จำนวน 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแลเด็กเล็ก ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและประสบการณ์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบและปลายเปิด

ตอนที่ 2 การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ จำนวน 9 ข้อ ด้านการจัดการเรียนรู้การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ จำนวน 11 ข้อ และด้านทรัพยากรสารสนเทศด้านวิชาการในเครือข่ายสังคมออนไลน์ จำนวน 10 ข้อ ลักษณะคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ และปลายเปิด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก คำถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสนอให้ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถาม ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ และความตรงทางเนื้อหาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยนำแบบสอบถามมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความตรงทางเนื้อหา และความตรงทางโครงสร้าง และนำไปทดลองใช้กับครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างเดือน มีนาคม-เมษายน 2560 ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมด คณะผู้วิจัยนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของการตอบข้อคำถามโดยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามชุดที่สมบูรณ์จำนวน 397 ชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณค่าสถิติของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนข้อคำถามแบบปลายเปิดคำถามนำมาสรุปประเด็นและคำนวณเป็นค่าความถี่

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก

1. สถานภาพของผู้ดูแลเด็กเล็ก

ข้อมูลของผู้ดูแลเด็กเล็ก ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและประสบการณ์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ รายละเอียดดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของสถานภาพของผู้ดูแลเด็กเล็ก

สถานภาพของผู้ดูแลเด็กเล็ก	จำนวน (n=397)	ร้อยละ
1. เพศ ชาย หญิง	3	0.76
2. อายุ น้อยกว่า 30 ปี 31 - 40 ปี 41 - 50 ปี มากกว่า 51 ปี	61 248 81 7	15.37 62.47 20.40 1.76
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท วุฒิการศึกษาอื่น ๆ เช่น ม.6 ปวช. ปวส. อนุปริญญา	284 5 108	71.54 1.26 27.20
4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก น้อยกว่า 1 ปี 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี 11 - 15 ปี มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	1 153 184 35 24	0.25 38.53 46.35 8.82 6.05
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000 - 25,000 บาท	376 21	94.71 5.29

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ดูแลเด็กเล็ก จำนวน 397 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 394 คน คิดเป็นร้อยละ 99.24 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.47 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.54% มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 6 - 10 ปี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.35 และมีรายได้เฉลี่ย ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 94.71

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประสบการณ์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

ประสบการณ์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์	จำนวน (n=397)	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์		
น้อยกว่า 1 ปี	4	1.01
1 - 5 ปี	246	61.96
มากกว่า 5 ปี	147	37.03
2. ประเภทของเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ใช้		
Facebook	386	97.23
Line	373	93.95
Twitter	40	10.07
3. ความถี่ในการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์		
ทุกวัน	358	90.18
อาทิตย์ละครั้ง	4	1.00
เดือนละครั้ง	3	0.76
ไม่แน่นอน	32	8.06
4. ระยะเวลาที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ต่อครั้ง		
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	80	20.15
ประมาณ 1 ชั่วโมง	70	17.63
2 - 3 ชั่วโมง	59	14.87
มากกว่า 3 ชั่วโมง	41	10.32
ไม่แน่นอน	147	37.03

หมายเหตุ ข้อ 2 ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ดูแลเด็กเล็กส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 1-5 ปี จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.96 ประเภทของเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ใช้มากที่สุด คือ Facebook จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 97.23 ความถี่ในการใช้งานส่วนใหญ่ใช้ทุกวัน จำนวน 358 คน คิดเป็นร้อยละ 90.18 ระยะเวลาที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ต่อครั้ง ผู้ดูแลเด็กเล็กส่วนใหญ่มีระยะเวลาไม่แน่นอน จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 37.03

2. การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ

การศึกษาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก ใน 3 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านการจัดการเรียนรู้การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ และด้านทรัพยากรสารสนเทศด้านวิชาการในเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายละเอียดดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การใช้	ลำดับที่
1. ค้นหาข้อมูลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Facebook, Line, Google+ ฯลฯ)	4.52	0.61	มากที่สุด	1
2. การใช้งานแอปพลิเคชันในการเรียนรู้ต่าง ๆ	4.19	0.67	มาก	2
3. อ่านหนังสือผ่านทาง แอปพลิเคชัน หรือเว็บไซต์	3.64	0.79	มาก	9
4. ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ	4.17	0.73	มาก	3
5. การนำเสนองาน	4.10	0.68	มาก	4
6. บันทึกกิจกรรมการทำงาน	3.76	0.83	มาก	8
7. การพูดคุยกับหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงานผ่านแอปพลิเคชันแชท	3.93	0.80	มาก	6
8. ดูคลิปวีดีโอ ภาพยนตร์ ละคร ผ่านแอปพลิเคชัน	3.99	0.94	มาก	5
9. ฟังเพลง	3.79	1.03	มาก	7
รวม	4.01	0.50	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ผลการวิจัยมีระดับการใช้อยู่ในระดับมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ($\bar{X} = 4.52$, S.D.= 0.61 ถึง $\bar{X} = 3.64$, S.D.= 0.79) รายข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการค้นหาข้อมูลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Facebook, Line, Google+ ฯลฯ) รองลงมาคือการใช้งานแอปพลิเคชันในการเรียนรู้ต่าง ๆ ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ การนำเสนองาน

คู่มือวีดีโอ ภาพยนตร์ ละคร ผ่านแอปพลิเคชัน การพูดคุยกับหัวหน้างาน เพื่อร่วมงานผ่านแอปพลิเคชันแชท ฟังเพลง และบันทึกกิจกรรมการทำงาน อันดับสุดท้ายคืออ่านหนังสือผ่านทางแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการจัดการเรียนรู้การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การใช้	ลำดับที่
1. สืบค้นข้อมูลประกอบการจัดประสบการณ์	4.36	0.66	มาก	1
2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็กเล็ก	4.14	0.66	มาก	4
3. ค้นหาข้อมูลได้หลากหลายทั้งตัวอักษร ภาพ เสียงและวีดีโอ	4.29	0.68	มาก	2
4. ดาวนโหลดและอัปโหลดข้อมูล (ตัวอักษร ตัวเลข ภาพ เสียงและวีดีโอ)	4.15	0.72	มาก	3
5. ใช้จัดประสบการณ์ในการฝึกให้เด็กออกเสียงตามภาพประกอบคำ	3.81	0.74	มาก	7
6. ผลิตสื่อการจัดประสบการณ์ที่ทันสมัย เช่น คลิปวีดีโอ, e-book, CAI	3.74	0.84	มาก	9
7. สรุป/ทำกิจกรรมหลังการจัดประสบการณ์	3.71	0.81	มาก	10
8. บันทึกกิจกรรมการจัดประสบการณ์	3.77	0.82	มาก	8
9. แลกเปลี่ยน/แชร์ข้อมูลความรู้กับผู้ดูแลเด็กเล็กคนอื่น ๆ	3.97	0.77	มาก	5
10. สร้างสรรค์ผลงานวิชาการ	3.81	0.81	มาก	6
11. เล่นเกมสร้างสรรค์	3.61	0.90	มาก	11
รวม	3.94	0.55	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของครูผู้ดูแลเด็กเล็กผลการวิจัยมีระดับการใช้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.66 ถึง $\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.90) รายข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ

การสืบค้นข้อมูลประกอบการจัดประสบการณ์ รองลงมาคือ ค้นหาข้อมูลได้หลากหลายทั้งตัวอักษร ภาพ เสียงและวิดีโอ ดาวโหลดและอัปโหลดข้อมูล (ตัวอักษร ตัวเลข ภาพ เสียง และวิดีโอ) จัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็กเล็ก แลกเปลี่ยน/แชร์ข้อมูลความรู้กับผู้ดูแลเด็กเล็กคนอื่นๆ สร้างสรรค์ผลงานวิชาการ ใช้จัดประสบการณ์ในการฝึกให้เด็กออกเสียงตามภาพประกอบคำ บันทึกกิจกรรมการจัดประสบการณ์ ผลิตภัณฑ์การจัดประสบการณ์ที่ทันสมัย เช่น คลิปวิดีโอ, e - book, CAI และสรุป/ทำกิจกรรมหลังการจัดประสบการณ์ อันดับสุดท้ายคือ เล่นเกมสร้างสรรค์

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทรัพยากรสารสนเทศด้านวิชาการในเครือข่ายสังคมออนไลน์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การใช้	ลำดับที่
1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประเภทแบบเรียน ตำรา คู่มือหลักสูตร แผนการจัดประสบการณ์	3.97	0.68	มาก	2
2. หนังสืออ้างอิงอิเล็กทรอนิกส์ เช่น พจนานุกรม สารานุกรม หนังสือแผนที่	3.72	0.76	มาก	6
3. เอกสารประกอบการประชุม/สัมมนาทางวิชาการ อิเล็กทรอนิกส์	3.57	0.75	มาก	9
4. หนังสือพิมพ์ วารสาร/นิตยสารอิเล็กทรอนิกส์	3.64	0.80	มาก	8
5. หนังสือนวนิยาย เรื่องสั้น วรรณกรรมเยาวชน อิเล็กทรอนิกส์	3.48	0.83	มาก	10
6. หนังสือภาพ หนังสือการ์ตูน นิตานอิเล็กทรอนิกส์	3.76	0.82	มาก	5
7. คลิปวิดีโอในยูทูป	4.09	0.77	มาก	1
8. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	3.66	0.85	มาก	7
9. บทเรียนสำเร็จรูปสำหรับศึกษาด้วยตนเองในลักษณะ e - Learning	3.77	0.80	มาก	4
10. สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	3.93	0.73	มาก	3
รวม	3.76	0.60	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ด้านทรัพยากรสารสนเทศด้านวิชาการในเครือข่ายสังคมออนไลน์ของผู้ดูแลเด็กเล็ก ผลการวิจัยมีระดับการใช้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ($\bar{X} = 4.09$, S.D. $\bar{X} = 0.77$ ถึง $\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.83) รายชื่อที่มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คลิปวิดีโอในยูทูป รองลงมาคือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประเภทแบบเรียน ตำรา คู่มือหลักสูตร แผนการจัดประสบการณ์ สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บทเรียนสำเร็จรูปสำหรับศึกษาด้วยตนเองในลักษณะ e – Learning หนังสือภาพ หนังสือการ์ตูน นิทานอิเล็กทรอนิกส์ หนังสืออ้างอิงอิเล็กทรอนิกส์ เช่น พจนานุกรม สารานุกรม หนังสือแผนที่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หนังสือพิมพ์ วารสาร/นิตยสาร อิเล็กทรอนิกส์ และเอกสารประกอบการประชุม/สัมมนาทางวิชาการ อิเล็กทรอนิกส์ อันดับสุดท้ายคือ หนังสือนวนิยาย เรื่องสั้น วรรณกรรมเยาวชนอิเล็กทรอนิกส์

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ

3.1 ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้ดูแลเด็กเล็กให้ข้อเสนอแนะว่าสามารถนำไปใช้เพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เพื่อนผู้ดูแลเด็กเล็ก ผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาและเครือข่ายครู และใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็ก เช่น เปิดเพลง ดูคลิปวิดีโอ

3.2 ด้านการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ ผู้ดูแลเด็กเล็กให้ข้อเสนอแนะว่าใช้ในการหาข้อมูล รวบรวมสื่อ และรับส่งข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้

3.3 ด้านทรัพยากรสารสนเทศด้านวิชาการในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้ดูแลเด็กเล็กให้ข้อเสนอแนะว่าต้องการใช้หนังสือการ์ตูน หนังสือภาพอิเล็กทรอนิกส์ที่มีในเครือข่ายสังคมออนไลน์

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการของผู้ดูแลเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองท้องถิ่น พบว่า ผู้ดูแลเด็กเล็กมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นรูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่ใช้กันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยมีรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย ทั้งในรูปแบบของการสร้างและการเผยแพร่ข้อมูล โดยเฉพาะในปัจจุบันกระแสการใช้งานอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ประเภทสมาร์ทโฟนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน องค์กร กลุ่มบุคคลหรือผู้ดูแลเด็กเล็ก ได้นำเครือข่ายสังคมออนไลน์มาใช้ประโยชน์ทั้งในการสื่อสารติดต่อกันภายในหน่วยงาน

การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง และเพื่อนร่วมงานมากขึ้น และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือเพื่อค้นหาข้อมูลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Facebook, Line, Google+ ฯลฯ) ทั้งนี้เนื่องมาจากเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นสื่อที่ผู้ดูแลเด็กเล็กใช้แบ่งปันข้อมูลซึ่งอยู่ในรูปแบบต่างๆ ไปยังกลุ่มคนที่มีความสนใจ หรือมีกิจกรรมร่วมกัน ผู้ดูแลเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการใช้ Facebook ทุกวัน มีประสบการณ์ในใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ทั้งการโพสต์ข้อความ รูปภาพของตนเอง มีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น กดไลค์หรือแชร์ข้อมูลที่น่าสนใจแก่ผู้อื่น จากประสบการณ์การใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้ผู้ดูแลเด็กเล็กสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านวิชาการที่ต้องการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว รวมทั้งยังเป็นการแบ่งปันความรู้ ความสนใจและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทั้งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็กปฐมวัย การสร้างสื่อการเรียนรู้และการแสดงความคิดเห็นผ่านโลกออนไลน์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (2560) พบว่า ประชากรในสังคมไทยส่วนใหญ่ใช้สังคมออนไลน์มากถึง 38 ล้านคน กิจกรรมอันดับแรกที่ทำเมื่อใช้อินเทอร์เน็ต คือ เข้าใช้ Social Network รองลงมาคือ ดูวิดีโอใน YouTube และค้นหาข้อมูลต่างๆ เช่นเดียวกับ Fagan and Coutts (2013) ให้ข้อเสนอว่า ครูผู้สอนควรมีประสบการณ์และได้รับความรู้ใหม่ ๆ ในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เข้าถึงสังคมออนไลน์ นำแท็บเล็ตมาใช้ในหลักสูตรการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำเพื่อให้ได้ประโยชน์ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้มากขึ้น เช่นเดียวกับ Falloon (2013) พบว่า การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน การนำเสนอแนวทางใหม่เพื่อเสริมสร้างความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนในการใช้โปรแกรมแอปพลิเคชันของไอแพด เช่น การสร้างแบบจำลอง เวลา ผลลัพธ์ การแก้ไขปรับปรุง ข้อเสนอแนะ และความเหมาะสมของเนื้อหาด้านความบันเทิง / การศึกษาจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ส่วนในรายด้านการจัดการจัดการเรียนรู้การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อข้อการสืบค้นข้อมูลประกอบการจัดประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ดูแลเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ทุกวัน สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการและเลือกใช้สารสนเทศออนไลน์ในรูปแบบข้อมูลที่มีความหลากหลายทั้งตัวอักษร ภาพ เสียงและวีดีโอ การดาวน์โหลดและอัปโหลดข้อมูล (ตัวอักษร ตัวเลข ภาพ เสียงและวีดีโอ) ที่ตอบสนองต่อการความต้องการของตนเองทั้งด้านเนื้อหาในการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กเล็กได้เป็นอย่างดี ซึ่งการเลือกนำมาใช้ผู้ดูแลเด็กเล็กควรพิจารณาถึงประโยชน์ของสื่อการสอนที่นำมาใช้

ทั้งสี่สัน ภาพที่สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี สัมพันธ์กับผลงานวิจัยของ
กับ McKnight (2010) ที่พบว่าสื่อออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาในบทเรียน
ด้วยความสนุกสนานที่ใกล้เคียงกับวุฒิภาวะและความต้องการของผู้เรียน เช่นเดียวกับผล
การศึกษาด้านสื่อสำหรับเด็ก (Fred Rogers Center for Early Learning and Children's
Media, 2012) พบว่าการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการ
และความสุขของเด็กปฐมวัย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2560 ที่มุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา
ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล (กระทรวง
ศึกษาธิการ, 2560)

ด้านทรัพยากรสารสนเทศด้านวิชาการในเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายชื่อที่มี
ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือทรัพยากรสารสนเทศประเภทคลิปวิดีโอในยูทูป รองลงมาคือ หนังสือ
อิเล็กทรอนิกส์ ประเภทแบบเรียน ตำรา คู่มือหลักสูตร แผนการจัดประสบการณ์ สารสนเทศ
อิเล็กทรอนิกส์จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ออนไลน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ดูแลเด็กสามารถ
เข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศประเภทสื่อวิดีโอได้ง่าย อีกทั้งยูทูปยังเป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการ
แลกเปลี่ยนภาพวิดีโอฟรี ผู้ใช้สามารถอัปโหลดวิดีโอ เปิดดูและแบ่งปันกันโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (Guru.anook.com, 2556) เช่นเดียวกับผลการวิจัยของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร (2560) พบว่า ความสนใจของประชากรไทยส่วนใหญ่ดูวิดีโอในยูทูป ผู้ดูแล
เด็กเล็กต้องทำการคัดเลือกสื่อการเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับช่วงวัย บูรณาการ
การเรียนรู้ผ่านการเล่นโดยใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็ก
เล็กให้มากที่สุด ซึ่งการเรียนรู้ของเด็กผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีประกอบการจัดกิจกรรม
จะช่วยส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาทักษะ เจตคติที่ดีต่อการใช้สื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยี ฝึกให้
เกิดกระบวนการคิดแก้ปัญหา สร้างสรรค์จินตนาการ การปลูกฝังเด็กในยุคไอทีให้เติบโต
ได้อย่างมีคุณภาพและสามารถใช้อุปกรณ์สื่อใหม่ได้อย่างปลอดภัยนั้น ผู้ดูแลเด็กเล็กต้อง
เป็นผู้มีวิจักษณ์ญาณในการเลือกสื่อที่เหมาะสม เช่น เนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้การสอน
โปรแกรมสื่อการสอนที่เหมาะสมกับวัย การจัดสภาพแวดล้อมให้มีความพร้อม สอดคล้อง
กับคำให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เห็นว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้องจัดสภาพ
แวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีความสุข เด็ก ๆ รู้สึกสนุกสนาน
อยากเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำแนวทางการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ด้านวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เพื่อนผู้ดูแลเด็กเล็ก ผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และเครือข่ายครูเพื่อดำเนินงาน ขอความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความรู้ในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรมีการศึกษาแนวทางและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2560). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทยในปี 2559. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.MarketingOops.com>.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2557). ตลาดสมาร์ตโฟนเอเชีย-แปซิฟิกจ่อโต2เท่าใน5ปี. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.bangkokbiznews.com/business/global>.

โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (มปป.). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
ขวัญธร สัมฤทธิ์. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีพอดคาสต์สำหรับไอแพดเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเทคนิคการทำวิจัยพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร และณัฐฉาณี สังข์ทอง. (2555). รายงานการวิจัยสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

พรพิมล ตั้งชัยสิน. (2554). ปฐมวัยกับไอที. นิตยสาร สสวท, 40(174): 30-31.

ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. (2547). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุขุม เฉลยทรัพย์ และคณะ. (2555). **เทคโนโลยีสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). (ร่าง) **กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- หามูตีก เล็บครุฑ และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2553). แนวคิดการใช้สารสนเทศเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดกระบวนการคิด. *วารสารวิทยบริการ*, 21(1): 1-9.
- Fagan, T. and Coutts, T. (2013). **To iPad or not to iPad. Core Education**. [Online]. Retrieved April, 2, 2016. from <http://www.core-ed.org/thought-leadership/research/research/ipad-or-not-ipad>.
- Falloon, G. (2013). Young students using iPads: App design and content influences on their learning pathways. *Computers & Education*, 68: 505-521.
- Fred Rogers Center for Early Learning and Children's Media. (2012). **Technology and interactive media as tools in early childhood programs serving children from birth through age 8. Joint position statement** Washington. DC: NAEYC. [Online]. Retrieved April, 2, 2016. from www.naeyc.org/content/technology-and-young-children.
- Guru.sanook.com. (2056). **YouTube**. [Online]. Retrieved April, 2, 2016. from <http://guru.sanook.com/2292>.
- McKnight, L. (2010). **Touch-screen technology for children giving the right instructions and getting the right responses**. The 9th International Conference on Interaction Design and Children. 238-241.